

superare gravitatem : quamobrem ad interiorem semper circulum relinquetur quodcumque. Necessè enim est quod non superatur, aut in exteriori, aut in interiori moveri. In illo autem, in quo est, impossibile est ferri, quod non superatur : adhuc verò minus in exteriori. Celerior enim exterioris circuli est latio. Restat igitur, ut id, quod non superatur, ad interiorem transferatur. Semper autem vnum quodque proficit, ut non superetur. Quoniam verò peruenire ad medium, finem quidem efficit ut quippiam moueatur, stat autem solummodo ipsum centrum, ad hoc sanè omnia congregari necesse est.

FRAGMENTVM LIBRI Aristotelis, De iis quæ sub auditum cadunt, siue de audibilibus.

Interprete Francisco Patricio.

VOCES verò omnes accidit fieri, & sonos, vel corporibus, vel aere ad corpora incidente, non quia aer figuretur, ut putant quidam, sed quia moueatur similiter seipsum colligens, & extendens & comprehédens. Adhæc collisus ob spiritus & chordarum factas percussiones. Quando enim consequentem aerem percusserit spiritus incidentis ipsi, aer iam fertur vi, proximum sibi impellens similiter. Ita ut vndique vocem extendat eandem, in quantum accidit fieri aëris motum. Diffunditur enim ad plura vis motus ipsius facti, sicuti etiam spiritus à fluuiis, & à planitie exspirantes. Vocum verò cæcæ quidem sunt & nubilosæ, quæcumque sunt ibi suffocata. Lucidæ verò si sint, procul protendunt, & omnem implent continuum locum. Respiramus quidem aerem omnes eundem, spiritum verò & voces emittimus varias ob subiectorum vasorum differentias, per quas cuiusque spiritus transmittitur ad exteriorem locum. Hæc autem sunt, arteria, & pulmo, & os. Plurimam ergo differentiam efficiunt vocis, tum aeris percussiones, tum orisfigurationes. manifestum verò id est. Etenim sonorum differentia omnes fiunt ob hanc causam. Et eosdem videmus imitantes, & equorum voces, & ranarum & lusciniarum & gruum & aliorum animalium ferè omnium, eodem vtentes spiritu & arteria,

φανερὸν δὲ ἔστι. καὶ γὰρ τῶν φθόγγων αἱ διαφοραὶ πάντα γίνονται διὰ ταῦτις τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν αὐτῶν ὁσμῶν μιμουμένους καὶ ἵππων φωνὰς καὶ βατράχων καὶ ἀηδῶν καὶ χερσαίων, καὶ τῶν θηῶν ζώων σχεδὸν ἀπαύτων, τῶν αὐτῶν χρομῶν πνοῆματι καὶ ἀηθείᾳ, παρὰ

Aτῆ τε γὰρ τῶν βαρῶν, ὥστε εἰς τὸν ἐντὸς ἀεὶ κύκλον ὑπολείπεσθαι τὸ παρ' ἀνάγκη γὰρ αὐτὸ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς κινεῖσθαι τὸ μὴ κρατούμενον. ἐν αὐτῶν δὲ τοίνυν, ὅτι ἔστιν, ἀδύνατον φέρεσθαι τὸ μὴ κρατούμενον. ἔτι ἢ ἢ πῶν ἐν τῶν ἐκτὸς. διαπῶν γὰρ ἢ φέρει τὸ ἐκτὸς κύκλου, λέγεται ἢ εἰς τὸν ἐντὸς τὸ μὴ κρατούμενον μεδίσσεται. αἰεὶ ἢ ἔκαστον ὁποῖοῦσιν εἰς τὸ μὴ κρατεῖσθαι. ἐπεὶ [ἢ] φέρει τὸ μὴ κινεῖσθαι ποιεῖ τὸ εἰς μέσον ἐλθεῖν, ὡς εἰ ἢ τὸ κέντρον μόνον, ἀπαντα ἀνάγκη εἰς τῶτο δὲ ἀδροῦσθαι.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΚΟΥΣΩΝ, Α' ΕΙΣΟΤΕΛΟΥΣ.

CΑΣ ἢ φωνὰς ἀπάσας συμβαίνει γίνεσθαι καὶ τῶν ἰσοφῶν, ἢ τῶν σωμάτων, ἢ τῶ ἀέρος πρὸς τὰ σώματα πρὸς ἀπὸ πόντος, ὃ τὸ τῶν ἀέρα χροματίζεσθαι, καὶ διαφρασσονται πνεύσας, δηλὰ τῶ κινεῖσθαι παραπλοῖσας αὐτῶν συσπλοῦμενον καὶ ἐκπνοῦμενον καὶ κραταίωμα ἀδύνατον. ἔτι ἢ συγκεύονται, διὰ τὰς τῶ πνοῆματι καὶ τῶν χρομῶν γιγνομένων πληγῶν, ὅταν γὰρ τὸν ἐραξῆς ἀέρα πληξῆ τὸ πνοῆμα τὸ ἐμπύπνον αὐτῶν, ἢ ἀήρ ἢ δὴ φέρεται βία, τὸν ἐρχόμενον αὐτῶ περιωδῶν ὁμοίως ὥστε παντὶ τῶν φωνῶν διαπέσειν τῶν αὐτῶν ἐφόσον συμβαίνει γίνεσθαι καὶ τῶ ἀέρος τῶ κίνησιν. διαχίεται γὰρ ὅτι πλείονα ἢ βία τῆς κινήσεως αὐτῶ γιγνομένης ὡς πρὸ καὶ τῶ πνοῆματι ἀπὸ τῶν ποταμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆρας ἀσπνέοντα. τῶν ἢ φωνῶν, τυφλὰ καὶ ὡφείσας καὶ νεφώδεις, ὅσα τυφλοῦσιν αὐτῶ κραταίωμα γινώσκῃ λαμπερῶν ἢ οὐσαι, πόρρω διατείνοισι, καὶ πάντα πληροῦσι τὸν σωμῶν τύπον. ἀσπνέμενον ἢ τὸν μὲν ἀέρα πάντα τὸν αὐτὸν, τὸ ἢ πνοῆμα καὶ τὰς φωνὰς ἐκπέμπομεν δηλοῖσας, διὰ τὰς τῶν ὑποκινημένων ἀφείων ἀσπνέσας, δι' αὐτῶ ἐκέρσου τὸ πνοῆμα ἀσπνέονται τὰ πρὸς τὸν ἐξω τύπον. ταῦτα δὲ ἔστιν ἢ τῶ ἀηθείᾳ καὶ ὁ πνοῆμων καὶ τὸ σῶμα. πλείστω μὲν οὐκ ἀσπνέον ἀσπνέζονται τῆς φωνῆς αἱ τῶ ἀέρος πληγῶν, καὶ οἱ τῶ σῶματος χροματῶν.

F